

směnce zapovědět směnečný převod a pak ovšem nemá takový převod směnečně právního účinku. Ale když výstavce nebo remitent převedl směnku, v níž samé nebyl převod zakázán, byť proti úmluvě ve směnce neobsažené, nemá námitka, že nabyvatel má jen mandát k inkasu, že rubopis je jen rubopisem zmocňovacím podle § 15 směn. zákona toho účinku, že nabyvatel nemá vůbec oprávnění k žalobě. I prokuraindosatář může směnku zažalovati vlastním jménem. Ovšem může v takovém případě, kde rubopis plný jest učiněn toliko na oko a jde vskutku jen o rubopis zmocňovací, vznést příjemce směnky i námitky příslušející mu z poměru k výstavci, ježto rubopis zmocňovací nemá v tom směru směnečného účinku. Takové námitky dovolatel však v dovolání již neuplatňuje a v dovolání jím uplatňovaná námitka nedostatku aktivní legitimace k žalobě není opodstatněna.

Čís. 9120.

Nelze přenést příslušnost poručenského soudu zcela na cizozemský soud, je-li poručenec (československý státní příslušník) ještě vlastníkem nemovitostí v tuzemsku.

(Rozh. ze dne 17. srpna 1929, Nd I 382/29.)

Nejvyšší soud odepřel toho času schváliti přenesení příslušenství v poručenské věci zcela na okresní soud v D. v Rakousku,

p r o t o ž e

poručenec (československý státní příslušník) jest ještě vlastníkem nemovitostí v obvodu tuzemského poručenského soudu, ohledně nichž přísluší podle zásad §§ 4, 225, 240 a 300 obč. zák., § 94 nesp. říz. a § 117 j. n. poručenské úkony výhradně jen tuzemskému soudu.

Čís. 9121.

Důvody odkladu exekuce jsou uvedeny v § 42 ex. ř. výčetmo.

Žaloba určovací, jež nečelí proti exekučnímu titulu, nedomáhajíc se jeho neplatnosti nebo bezúčinnosti ani nepřipustnosti povolené exekuce, není důvodem k odkladu exekuce.

(Rozh. ze dne 22. srpna 1929, R I 637/29.)

Dlužnice navrhla odklad exekuce vyklizením bytu a odůvodnila návrh tím, že podala proti vymáhající věřitelce, majitelce domu, žalobu o určení, že jí (dlužnici) podle nájemní smlouvy náleží, vždy střídavě po 8 dnech s nájemníkem, bydlicím ve dvoře, provést domovní pořádek, kterážto žaloba by nedosáhla svého cíle, kdyby bylo vyklizení provedeno před pravoplatným rozhodnutím o ní, čímž by prý byla dlužnici způsobena

nenahraditelná škoda. Soud první stolice návrhu vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. Důvody: § 42 ex. ř. vypočítává případy, v nichž může býti exekuce odložena. Důvod odkladu uplatněný dlužníci nelze však podřaditi pod žádný z těchto případů, ježto žaloba se domáhá jen určení povinnosti dlužnice jako nájemnice, týká se tudíž předpokladu, jenž by nemohl nic změnit na účinnosti exekučního titulu, i kdyby bylo žalobě vyhověno, zejména nemohl by exekuční titul zbaviti účinnosti. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí o žalobě nemůže míti vliv na plnění, nebylo vyhověno návrhu na odklad exekuce.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Názor dovolacího rekursu, že důvody pro odklad exekuce nejsou v § 42 ex. ř. uvedeny výčetmo, jest mylný a stačí vývody stěžovatelčiny o této právní otázce odkázati k podrobným důvodům rozhodnutí sb. n. s. 4974 a k ustálené judikatuře nejvyššího soudu. Ježto navrhovatelka opírala návrh na odklad exekuce o žalobu u okresního soudu podanou, bylo soudům zkoumati, zda tato žaloba jest skutečně žalobou v § 42 ex. ř. předpokládanou, a rekursní soud správně vystihl v napadeném usnesení, že této povahy nemá, ježto jde o žalobu určovací, která nečeří proti exekučnímu titulu, podle něhož exekuce vyklizením byla povolena, a nedomáhá se jeho neplatnosti nebo bezúčinnosti ani nepřípustnosti povolené exekuce, což i dovolací rekurs připouští, doličuje, že teprve nová budoucí žaloba o obnovu řízení, podle § 530 čís. 7 c. ř. s. by mohla dosíci zrušení exekučního titulu. Jest tudíž dovolací rekurs nedůvodný a nezpůsobilý zvrátiti správné odůvodnění napadeného usnesení, k němuž se jinak odkazuje.

Čís. 9122.

Výklad pensijního normálu zřízenců Harrachovských ze dne 1. ledna 1836 a ze dne 7. června 1921.

Harrachovské pensijní pojištění není akcesoriem pojištění u Všeobecného pensijního ústavu. Nárok Harrachovských zaměstnanců na pensii není závislým na přiznání pense Všeobecným pensijním ústavem.

Nárok na pensii nevzniká jen při dosloužení 40 let nebo při dřívější invaliditě, nýbrž přísluší i těm úředníkům a zaměstnancům, kteří odsloužili 10 let a odešli ze služby nedobrovolně, aniž byli disciplinárně propuštěni.

Zaměstnanec, vystoupivší ze služby a mající nárok na pensii, nepozbývá tohoto nároku tím, že jest po svém vystoupení jinde ve službě.

(Rozh. ze dne 22. srpna 1929, Rv I 599/29.)

Manžel žalobkyně byl od r. 1894 ve službách býv. hraběte Harracha. Od 1. ledna 1925 převzal žalované společenstvo bývalé harrachovské